

Neokomunizem na pohodu¹

Anton P. Železnikar, Ljubljana

On the march to neocommunist. In 2008, by means of a media propagandistic election deception, the neocommunist definitely came to the political power in Slovenia. Now it becomes the national existential crowd and misfortune of the Slovenian population.

Der Marsch zum Neokommunismus. Im Jahre 2008 kam in Slowenien mit Hilfe eines propagandistischen Medienbetrug der Neokommunismus endgültig zur Macht. Jetzt wirkt er sich aus als ein nationales existenziales Bedrängnis und Unglück der slowenischen Bevölkerung.

Марш ко неокомунизму. В 2008. году в Словении помощью пропагандного медийского обмана неокомунизм дефинитивно докопался политические и другие мощи. Здесь он действует как кое-что национальное экзистенциальное бедственное положение и несчастье словенского населения.

Marš u neokomunizam. Godine 2008 Sloveniji se definitivno dogodilo neokomunizam pomoću propagandističke izborne medijske varke. Sada on djeluje kao nacionalna ekzistencialna nevolja i nesreća slovenskog stanovništva.

Medtem ko neofašizem in neonacizem nista nikjer v Evropi na oblasti, pa za neokomunizem tega ni več mogoče trditi. Po volitvah 2008 se je s prevaro Sloveniji dokončno zgodil neokomunizem. Zanj v Slovarju slovenskega knjižnega jezika še ni zadetkov, kar je značilno za pojav, ki se je razvil iz nekdanje hudodelske politične dediščine, ki še danes obvladuje pomembne nacionalne ustanove. V svetovni, zlasti anglosaksonski literaturi, je pojav že dolgo znan in raziskan; o tem se lahko prepričate, če v bing medmrežnih iskalnikov vpišete geslo "neocommunist". Seveda je slovenska različica današnjega, vladajočega neokomunizma specifična, zabeljena je namreč s posebnostmi, ki jih v Evropi in Severni Ameriki ne poznajo. Provincialna inovativnost je tu na svojem zmagovitem, vrednotno negativnem pohodu.

Ali je v Sloveniji že nastopil tisti "raj na zemlji", ki ga z novo levičarsko filozofijo oznanjajo današnji neokomunisti? Med njimi so "trdorokci" (tega gesla ni v SSKJ) in tisti z mehkejšo, božajočo roko, ki poskuša pojav neokomunizma zamegliti ali ga celo izničiti z visoko pesmijo o slovenski demokraciji. Trditi pa je mogoče, da je v Sloveniji

¹Osnovno besedilo članka je bilo objavljeno v časopisu Demokracija XV:30:71–72, 29. julija 2010. Ta članek je dopolnjen in študijsko poglobljena izvedba prvotnega.

The basic text of this article was published in the Slovenian weekly Demokracija 15:30:71–72, 29 July, 2010. The article here is being accomplished and meaningfully deepened in a critical way.

Der Grundtext diesen Artikels, hier ergänzt und bedeutungsvoll vertieft, wurde in der slowenischen Wochenzeitung Demokracija 15:30:71–72, 29. Juli, 2010 veröffentlicht.

Основной текст этой статьи, здесь дополнен и смыслоу углублен, был опубликован в словенском еженедельнике Демокрација 15:30:71–72, 29 июля, 2010 г.

Osnovni tekst ovog članka, ovdje dopunjen i značenjsko produbljen, objavljen je u slovenskom tjedniku Demokracija 15:30:71–72, 29. srpnja 2010.

sredi Evrope na oblasti nekomunistična garnitura, ki se — značilno — kar dobro razume z neokomunistično vladajočo strujo v ZDA. O tem priča nedavni obisk Žbogarja v Washingtonu, kjer je ameriška gostiteljica izrecno pohvalila slovensko zunanjo politiko. Ali to pomeni, da Obamova vlada podpira operativni slovenski neokomunizem v celoti ali le delno? Da bi to razumeli, se poglobimo v ameriške raziskave in analize neokomunizma v dokumentih, ki so dosegljivi na svetovnem spletu. Verjetno tudi povprečnemu Američanu - podobno kot pri nas Slovencu - ni povsem jasno, zakaj pri stvari neokomunizma za daljše razdobje in za nazadovanje in omrtvičenje človekove zavesti sploh gre.

Časopis *American Thinker* prinaša odličen članek Jamesa Lewisa z naslovom "The evidence for Neocommunistism" (Razvidnost neokomunizma). Aktualnost te novejšje študije iz l. 2007 je za slovenski politični prostor poučna, saj pojasnjuje tudi to, kar sami doslej v svoji podeželski zaverovanosti in sociološki raziskovalni malomarnosti, toda pregovorni "znanstveni" odličnosti FDV, nismo zmogli. Pregled značilnih samostalniških fraz za neokomunizem je pomensko enormen in za poznavalca navdušujoče izčrpen, kot da bi avtor tajno raziskoval današnjo neokomunistično pojavnost v Sloveniji.

Lewis ugotavlja, da je današnjo radikalno levico dejansko mogoče poimenovati kar neokomunistična. Trda levica se utemeljuje v marksistični viziji oblikovanja "novega človeka" (v Sloveniji novega človeka ovce, naivneža, bedaka), v političnem in gospodarskem sistemu pa avantgarda (nekdanja zaveza komunizmu, Kučanov klan v širšem smislu), ki najbolje ve, kaj preostanek družbe potrebuje (tu prihaja v poštev tudi Žižkova ideologija novega levičarstva). Neokomunisti se obnašajo skladno s preizkušeno, strah vzbujajočo vzporednico nekdanje komunistične taktike. Neokomunisti niso več člani KP, so gibanja, društva, fakultete, akademije, lože, tajne družčine, ki ne delujejo več v popolni tajnosti (Forum 21, Liberalna akademija, FDV, Mirovni inštitut), temveč kar javno nastopajo in se hvalijo s svojo "naprednostjo". Verbalno in dejansko se razlikujejo od tradicionalnega liberalizma v Evropi in Ameriki, ki se je boril proti totalitarni levici in je ni poveličeval in nagrajeval kot jo neokomunisti pri nas. Nekdanje delavsko gibanje je zmanipulirano in razočarano ponovno pristalo v sindikatih s preverjenimi levičarskimi šefi. Politični, intelektualni in duhovni potomci komunistov in tajnih policistov so v Sloveniji na položajih moči in vpliva. Današnji, povprečni liberalci ni več lopov, prevarant in baraba, to smejo biti le njegovi šefi, ki si ustvarjajo kapital in povzročajo medijsko največji hrup nesmisla, pomenske praznine in manipulacije svojih ovac. Neokomunizem je spremenjena in kapitalizmu prilagojena doktrina, ki z zaostajanjem zavesti caplja za normalnimi demokratičnimi vrednotami in razvojem družbe. Medtem ko sta se neofašizem in neonacizem kot politični in interesni gibanji razvila po drugi svetovni vojni, se je neokomunizem pojavil kot odziv v zahodnih deželah, kjer so bile komunistične partije pod taktirko Moskve, včasih pa celo Pekinga (neomaioizem).

Spomnimo se, kako je Žižek uspeval s svojim nastopaštvom na levičarsko usmerjenih univerzah in v medijih ZDA in Velike Britanije, kako se je osmešil v Berlinu (glej Reporter, "Divji mož z Balkana" in "Slavoj Marx", 19. julij 2010, str. 36-41). Akademski neokomunisti se danes radi imenujejo marksisti, ko se uveljavljajo v univerzitetnih kampih doma in po svetu. Toda marksizem je zgolj komunistična ideologija, ki deluje, kot da je tam zunaj nekje lahko preoblečena in komajda še razpoz-

navna. Marx pa je bil zgolj sijajni agitator in politični propagandist, sicer pa tretjerazredni filozof, ekonomist, politolog, zgodovinar in prerok, ki je sejal zmoto na vseh teh področjih. Njegovi privrženci še danes zaupajo njegovi propagandi in svojim romantičnim potrebam, da bi postali preroki prihodnosti. Islamisti častijo Alaha, levičarji ateizem, toda ideološke razlike med njimi so presežene s skupnimi sovražniki in skupnimi cilji, kar se npr. lepo kaže pri ljubljanskem županovanju.

Oblika neokomunizma v Sloveniji je radikalna vsaj v poimenovanju ulic in nagrajevanju bivših tajnih policistov, kar se ne dogaja v nobeni drugi članici EU iz Vzhodne Evrope in Balkana. Nekateri ideološko navdihnjene trdorokci neokomunistične ere medijsko izstopajo še danes, npr. Potrč, Potratova, Kresalova, Zalokar Oražmova, Kučan, Stanovnik, Golobič, Türk, Jankovič, Pahor, Kos, Zalar - kot nosilci vladno programiranega neokomunizma, medijskega pa ustvarjajo Miheljčak, Karba in t. i. Delova novinarska avantgarda, ki ostaja temeljni stražmojster današnjosti in "slavne" preteklosti. Po zmagi s propagandno volilno prevaro v l. 2008 postaja neokomunizem eksistencialna nadloga preživetja v Sloveniji in v poštev prihaja ponovno aktivno zavedajoči se antikomunizem, kot ga danes v žlahtni in premišljeni obliki ponuja Nova Slovenska zaveza. Današnji neokomunizem je namreč od mrtvih vstali komunizem v svoji najslabši, najdestruktivnejši izvedbi, njegov pohod pa je v javni posmeh evropski demokratični misli, človeškemu dostojanstvu in državni organizaciji.

Neokomunizem ohranja svoje obvezne internacionalistične dimenzije, saj se krepi, ohranja in razvija v zahodnem svetu. Prehaja pa zanj na doslej nova področja, ki niso zgolj politična, psihološka, lacanovska in tradicionalno levičarska. Tako se nekatere leve marksistično usmerjene fakultete spuščajo tudi v teorijo seksa, v seksualnost na meji komajda biološko razpoznanega in medicinsko potrjenega. Feministične struje, ki častijo Žižkova dela v Severni Ameriki, v Evropi in v Sloveniji razglašajo namreč otipljivi obstoj ženskega falusa in doseganje ženske ejakulacije (izliva) ob že znanem ženskem orgazmu [1]. S tem si želijo opravičevati inovativnost neokomunistične ideologije tudi na drugih področjih doktrinarnih znanosti.

References

- [1] MOJCA KUMERDEJ. Every one must learn by herself how to attain the delight in sexuality. 2010. In Slovenian. An interview with Shannon Bell from York University in Toronto. *Vsak se mora sam naučiti, kako doseči ugodje v seksualnosti*. Delo, Sobotna priloga, 31. julija 2010: 24–26.
- [2] A.P. ŽELEZNIKAR. The case of smuggled neocommunism. 2010. In Slovenian, with summary in English, German and Russian. 1–10. <http://www.artifco.org>.
- [3] A.P. ŽELEZNIKAR. Isn't it, anyway, neocommunism? In Slovenian. 2010. Reporter 3:29:59–60. July 19, 2010.
- [4] A.P. ŽELEZNIKAR. Neocommunism on the march. In Slovenian. 2010. Demokracija 15:30:71–72. July 29, 2010.